

– Ætli mær at vera virkin so leingi eg livi

Orð: John Johannessen
Myndir: Jens Kr. Vang

Olaf Krossteig fylti 3. januar í ár 91 ár, men hetta heldur honum á ongan hátt aftur at liva eitt púra vanligt gerandislív, eins og ein og hvør annar spelkin maður í Føroyum. Hann er tíðliga á fótum hvønn morgun, og hevur sum fastan tátt at spáka sær úr Vallaratúni, har hann býr, yvir til Strond, har hann tekur bussin niðan á Stykkið, sum hann sjálvur kallar tað. Hetta er ein av kolonihavunum uppi í Hoy-

Olaf Krossteig hevur alt lívið verið sera virkin. Hann hevur roynt seg á sjónum, í haga og í bjørgum, men lívsyrki hansara gjørdist lærarastarvið. Við hesum starvi fylgdu aðrar tænastur, m. a. deknatænasta og urguleikur. Í hesum sambandi gjørdist hann eisini gubbi at flest øllum børnum, ið doypt vórðu, meðan hann var deknur. Olaf Krossteig livir enn eitt virkið lív, hóast hann er vorðin 91 ára gamal

vík.

Uppi á Stykkinum hevur Olaf Krossteig tvey hús. Tað eina nýtir hann til sín sjálvs, og hitt er til seyðirnar

og høsini. Hann hevur bert tveir seyðir uppi á Stykkinum, men í haganum á Leiti í Suðuroy eru hann og sonurin størstu eigarar. Teir eiga 10 gyllin í haganum, og hava teir 30 seyðir gangandi har, umframt at teir hava einar 10 standandi inni.

Nú Olaf Krossteig er vorðin 91 ár, er hann ikki so ofta suður í Suðuroynni hjá seyðinum, sum hann var fyrr. Men hann fer suður tá hoyggingin og slaktið eru fyri. Og so arbeidssamur sum Olaf Krossteig er, liggur hann ikki á teirri latu síðuni, tá hann og familjan eru

í summarhúsinum á Leiti, ið er bygt fast í seyðhúsið. Í hoyna tekst hann allan dagin við at hoyggja tá terri er, og tá slaktið er fyri, kann hann heldur ikki lata vera við at vera uppi, hóast tað er sonurin, ið stilar fyri.

Hesin spelkni pensjónisturin er fyrrverandi lærari, men hugur hansara hevur altíð verið fyri seyði, fiskiskapi og at rokja bjørgini umframt lærarastarvinum. Og hann hevur uttan iva livað eitt virkið lív innan øll hesi øki.

Kolonihavin væl vitjaður
Fyri at hava nakað at takast við á sínum eldru dögum, keypti Olaf Krossteig fyri tíð síðani Stykkið frá dananum Poul Sørensen, ið kom til Føroya í sambandi við loranstöðina á Eggjunum í Vági. Hesin flutti seinni til Havnar, og hevði hann handil á Argjum, har Eikin nú er.

Seyðirnar uppi á Stykkinum rokta Olaf Krossteig

serstakliga væl. Hann greiðir frá, at hann plagdi at leita sær ein túr niðan til teirra

vit á hvørjum ári keypa tvey litil lomb frá Hanusi bónda í Hoyvík. Hesi hava vit so í húsinum á stykkinum gjøgnum veturin, og tá heystið kemur, og tey verða dripin, plagur vektin at liggja um eini 60 pund, sigur Olaf Krossteig.

Umstøðurnar eru góðar uppi á stykkinum. Umframt seyðhúsið, er eisini eitt gamalt kolonihavahús, har bæði vatn - og elveiting eru lagdar inn, so væl ber til at kóka sær kaffi. Og nevni-

– Eg havi altíð verið morgunmaður. Mær hevur altíð dámt væl at fara tíðliga til songar um kvøldið og at vera tíðliga á fótum at njóta tann vakra morgunin.

hvønn morgun um níggu tíðina. Hann fer niðan við bussinum, og eftir at hava gjørt hetta hvønn dag uttan sunnudag í mong ár, so eru allir bussforararnir komnir at kenna hann, og seta teir hann tiskil av beint við portrið til stykkið.

Við einum brosi av lívsgleði um alt andlitið, greiðir Olaf Krossteig frá um seyðirnar uppi á stykkinum.

– Av tí at tað ikki longur er loyvt at flyta seyð millum oyggjarnar, kunnu vit ikki fóra lomb frá Leiti norður á stykkið. Men vanligt er, at

liga kaffimunnurin uppi í kolonihavahúsinum er nakað, ið hoyrir gerandisdegnum hjá Olafi Krossteig til. Tá hann er liðugur at geva seyðinum og honunum, fer hann vanliga inn í húsið, har hann fær sær ein kaffimunn og kanska eisini ein lívgevandi blund á divaninum ein vakran summarmorgun. Tó heldur hann tað vera heldur kalt at fáa sær hendan blund vetrarmorgnar, hóast hann hevur ein elovn í hugnalgu stovuni.

– Mær dāmár væl at fara hendan vanliga túrin niðan

Eingin ivi er um, at seyðurin uppi á Stykkinum verður væl roktaður